

חוק מס הכנסה (ניכוי הפרשי הצמדה), תשכ"ד-1964 *

הגדרות

1. בחוק זה –

"הלוואה" – הלוואה שנתקיימו בה כל אלה:

- (1) נתקבלה ביום הקובע או לפניו ונפרעה, כולה או מקצתה, לאחר אותו יום;
  - (2) משמשת למקבלה בהשגת הכנסה לפי סעיף 2 (1) לפקודת מס הכנסה¹ (להלן – הפקודה) – בתעשייה, בתחבורה, בחקלאות ובכלל זה בתי אריזה של תוצרת חקלאית, בכנייה או בבית מלון;
  - (3) נותן ההלוואה אינו נמנה עם המפורטים בתוספת;
  - (4) הוכח להנחת דעתו של פקיד השומה שניתנה בתום לב;
- "הלוואה צמודה למטבע-חוץ" – הלוואה שבה הקרן צמודה לשער החליפין הרשמי, או שנתקבלה במטבע-חוץ באישור המפקח על מטבע-חוץ כמשמעותו בתקנות ההגנה (כספים), 1941², ושיש להחזירה במטבע-חוץ;
- "מדד יוקר המחיה" – כמשמעותו בחוק מילווה בטחון, תשי"ז-1956³;
- "היום הקובע" – יום ה' באדר א' תשכ"ב (9 בפברואר 1962);

"הפרשי הצמדה" –

- (1) סכום שנוסף לקרן הלוואה צמודה למטבע-חוץ עקב שינוי שחל בשער החליפין של אותו מטבע ביום הקובע;
  - (2) סכום שנוסף לקרן הלוואה צמודה למדד יוקר המחיה עקב עליית אותו מדד בתקופה שבין יום א' בשבט תשי"ט (1 בינואר 1959) ליום כ"ו בטבת תשכ"ה (31 בדצמבר 1964), ואותו סכום נפרע לאחר היום הקובע;
  - (3) סכום שנוסף לקרן הלוואה צמודה למדד אחר עקב עליית אותו מדד בתקופה שבין יום א' בשבט תשי"ט (1 בינואר 1959) ליום כ"ו בטבת תשכ"ה (31 בדצמבר 1964), ואותו סכום נפרע לאחר היום הקובע, אך לא יותר מהסכום שהיה מתווסף כאמור אילו היתה הלוואה צמודה למדד יוקר המחיה;
- "נכס עסקי" – כמשמעותו בחוק מס הכנסה (תוספת פחת על נכסים עסקיים), תשכ"ד-1964⁴;
- יתר המונחים כמשמעותם בפקודה.

2. (א) סכום הפרשי הצמדה ששילם נישום בשנת מס 1962 או בכל שנת מס שלאחריה ינוכה מהכנסתו החייבת לאותה שנת מס שבה שילם ולשלוש שנות המס שלאחריה, לכל שנה 25% מאותו סכום, ולענין זה יראו הפרשי הצמדה ששולמו בתקופה שבין יום ה' באדר א' תשכ"ב (9 בפברואר 1962) לבין כ"ה באדר ב' תשכ"ב (31 במרס 1962) כאילו שולמו בשנת המס 1962.

(ב) אם בשנת מס פלונית אי אפשר היה לנכות את הפרשי ההצמדה שהותר לנכותם לפי סעיף קטן (א), יראו את הסכום שלא נוכה כהפסד לענין סעיף 28 לפקודה.

ניכוי הפרשי
הצמדה

¹ נתקבל בכנסת ביום י' בניסן תשכ"ד (23 במרס 1964); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בת"ח 587, תשכ"ד, עמ' 36.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 120.

³ ע"ר 1941, תוס' 2 מס' 1138, עמ' 1380.

⁴ ס"ח 220, תשי"ז, עמ' 8.

⁵ ס"ח 423, תשכ"ד, עמ' 84.

3. (א) נישום שקיבל הלוואה לרכישת נכס עסקי ובשל אותה הלוואה הוא עשוי להתחייב בתשלום הפרשי הצמדה, יהיה זכאי, לפי בחירתו, לניכוי לפי חוק זה בשל ההלוואה האמורה, או לניכוי נוסף לפי חוק מס הכנסה (תוספת פחת על נכסים עסקיים), תשכ"ד-1964, בשל אותו נכס.

(ב) רואים נישום כאילו קיבל הלוואה לשם רכישת נכס עסקי, הכל כאמור בסעיף קטן (א), אם ביום הקובע היה לו נכס עסקי שעליו היה זכאי אותה שעה לניכוי פחת וההלוואה נתקבלה תוך שנה לפני רכישתו או תוך שנה לאחר רכישתו של אותו נכס; הוא הדין אף אם נתקבלה הלוואה כאמור במועד אחר, זולת אם הנישום הוכיח שהשתמש בהלוואה למטרה שאיננה רכישת נכס עסקי.

רווחי הצמדה

4. סכום הניכוי שנישום זכאי לו לפי חוק זה בשל הפרשי הצמדה ששילם בשנת מס פלונית יופחת בסכומים ששולמו לו באותה שנת מס כתוספת לחוב שחבו לו עקב שינוי בשער החליפין של המטבע, במדד יוקר המחיה או במדד האחר.

ניהול חשבונות

5. הניכוי לפי חוק זה לא יותר אלא אם גיהל הנישום ספרי חשבון נאותים.

תחולת הוראות
סקודת מס הכנסה

6. הוראות הפקודה יחולו על חוק זה כאילו היה חלק ממנה.

אי-תחולה

7. האמור בחוק זה לא יחול על הפרשי הצמדה שהם הוצאה או הכנסה לפי הפקודה.

ביצוע ותקנות

8. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו ובכלל זה תקנות בדבר ראיות שעל הנישום להגיש לשם ביסוס חביעתו לניכוי הפרשי הצמדה לפי חוק זה.

תוספת

1. חבר-בני-אדם –

- (א) שהוא חברת מעטים כמשמעותה בסעיף 76 לפקודה;
  - (ב) שמקבל ההלוואה הוא, במישרין או בעקיפין, אחד מבעלי השליטה בו כאמור בסעיף 76 לפקודה;
  - (ג) שיש לו, במישרין או בעקיפין, שליטה במקבל ההלוואה;
  - (ד) שהוא שותף למקבל ההלוואה.
2. יחיד שהוא קרובו של מקבל ההלוואה או שותפו; ואם מקבל ההלוואה הוא חבר-בני-אדם – קרוב לבעל השליטה בו;
- "קרוב" לענין זה – בן זוג לרבות אחיו וצאצאיו, וכן צאצא, הורה, הורה של הורה, לרבות בני זוגם, אחיהם וצאצאיהם.

פנחס ספיר
שר האוצר

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה